തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല.

ഏതദ്ദേശ്യരാജ്യങ്ങളിൽ വച്ചു സർവ്വപ്രകാരേണയും നമ്മുടെ രാജ്യം ഒട്ടും പുറകോട്ടല്ല നില്ക്കുന്നത്. എഴുത്തും വായനയും അറിയാവുന്നവർ വളരെ അധികം. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസവും ദിവസംതോറും വളർന്നുവരുന്നു. പൌരസ്ത്യം എന്നോ [illegible] വിചാരം ഒരു നിശ്ചയംപോലെയെങ്കിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നിന്നു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണനയവും പൊതുജനാഭിപ്രായവും തമ്മിൽ ഐക്യമുണ്ടാവാൻ കൌശലങ്ങൾ പലതും പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ, പട്ടണപരിഷ്കരണകമ്മിറ്റി, വില്ലേജ്പഞ്ചായത്തു മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശൈശവസ്ഥിതിയിൽതന്നെ കിടന്നു ഗുണം [illegible] സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. അവയൊക്കെ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ചുകഴിയും. അതിനു വേണ്ട ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യവും സമ്പത്തും വർദ്ധിക്കുന്നതിനു 'പരസ്പരസഹായം' തന്നെ സിദ്ധൌഷധം എന്നു വളരെ താമസിച്ചെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ചതു വലിയ ഭാഗ്യമെന്നേ പറയാവൂ. രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുകോടിയിലും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എത്ര വലിയ ശ്രമവും അധികമായി എന്നു വരികയില്ല. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു [illegible] കൂടാതെ [illegible] അതിൽനിന്നു രാജ്യത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന ക്ഷേമം എത്രമാത്രമെന്നും മറ്റും ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഈ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തോടു സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതായ മറ്റൊരു ദീർഘമായ ആലോചനയാണ് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുള്ളത്. സ്വന്തം സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതുതന്നെ. മഹത്തായ ഈ ഉദ്യമത്തെ പൊതുജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പത്രപംക്തികളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ ലേഖനപരമ്പരകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാപനത്തിനായി ആലോചനകൾ നടത്തി സ്കീം തയ്യാറാക്കുവാൻ കമ്മിറ്റികൂടി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൊതുജനാഭിപ്രായം എന്താണെന്നു പ്രജാസഭമുഖേന അറിയുന്നതിനു മുമ്പായി ഗവൺമെന്റു ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രോഗ്രാം നിശ്ചയിച്ചതു സാഹസമായിപ്പോയെന്നു ജനങ്ങൾക്കുള്ള സങ്കടവും സർവ്വകലാശാലയുടെ ആവിർഭാവവും മറ്റും വിഴുങ്ങാനും [illegible] അസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഭയവും നീങ്ങുന്നതിനു കമ്മിറ്റിക്കാർ രാജ്യം ആസകലം സഞ്ചരിച്ചു 'സർവ്വകലാശാല' എന്തു എന്നു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കണമെന്ന ഏതാണ്ടു താഴ്മയായ അഭിപ്രായം ആദ്യമായി ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഗവൺമെന്റിന്റെ മഹത്തായ ഉദ്ദേശം സ്പഷ്ടമായി [illegible] 'കാളപെറ്റു എന്നു കേട്ടു കയറെടുത്തു' എന്ന മട്ടിൽ മുറവിളികൂട്ടുന്നതു അജ്ഞാനവും ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലായ്മയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. 'ഏകശാസനം' എന്ന നയം ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന്റെ [illegible] ഇന്നും എന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാലും പൊതുക്ഷേമത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് മിക്കപ്പോഴും ശാസനങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു എന്നു പ്രത്യക്ഷ ഉദാഹരണംതന്നെ ലക്ഷ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു [illegible] ഗവൺമെന്റിന്റെ ഉത്തമമായ ശ്രമം ശിഥിലമാക്കാതെ എന്റെ സഹോദരങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പലസ്ഥലങ്ങളിലും സംഘങ്ങൾ ചേർന്നു പ്രൊട്ടസ്റ്റ് അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പത്രപ്രസ്താവനകൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തുലോം ദോഷകാരണമായി തീരുമെന്നു ധരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വകലാശാലകൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർ, വേണ്ടുന്ന [illegible] വളരെ ആലോചിച്ചു വേണം. ഇവയുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാർ നാട്ടിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ കമ്മിറ്റിയുടെ [illegible] ആലോചനാവിഷയം പ്രസംഗരൂപമായും പത്രികകളായും എല്ലാവരും പരത്തണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇപ്പോൾ പതിനാലു വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു നിർബ്ബന്ധപാഠശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും [illegible] വച്ചു പഠിത്തം നിറുത്തുന്ന കുട്ടികളെ പതിനെട്ടു വയസ്സുവരെ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ തുടർച്ചയായുള്ള (continuation classes) വച്ചു ആണ്ടിൽ ൩൨൦ മണിക്കൂറിൽ കുറയാതെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസബോർഡിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായ മിസ്റ്റർ ഫിഷർ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ബില്ലിനെപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. വ്യവസായശാലകളിൽ ദിവസം ഒരു ഷില്ലിങ്ങു [illegible] സമ്പാദിച്ചു പോരുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന കുട്ടികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. [illegible] വ്യവസായശാലകളിൽ ജോലി കുറയും. ആദായം കുറയും. ഇതൊക്കെയാണ് ഈ ബില്ലിനുള്ള കാരണം. [illegible] കൃഷിവേലക്കാർ എന്നുവേണ്ട ജനസമുദായം [illegible] അവരവരുടെ [illegible] ബില്ലിനെ തടയുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങളെ അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു. ലണ്ടൻ ടൈംസ് തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പത്രങ്ങൾ ഒഴിച്ചു പല പത്രങ്ങളും എതിർത്തതിൽ [illegible] പല കാരണങ്ങളും [illegible] പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി [illegible] വർദ്ധിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ലങ്കാഷയർ എന്ന സ്ഥലമാണ് വ്യവസായത്തിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നത്. അവിടെയാണ് ശക്തമായും ആക്ഷേപിച്ചതു. മിസ്റ്റർ ഫിഷർ തന്റെ ബില്ലിനെപ്പറ്റി ആദ്യമായി പ്രസംഗിച്ചതു [illegible] മാഞ്ചെസ്റ്ററിൽ വച്ചാണ്. ആ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി എല്ലാവരുടെയും [illegible] അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ എല്ലാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു പാടില്ലാത്തതാണെന്നാലും ഒരു [illegible] പറയുന്നതു വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം [illegible] സാങ്കേതികപണ്ഡിതന്മാർ [illegible] കഴിച്ചാൽ കുഴപ്പങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടാകും. പഠിക്കേണ്ടവർ കുട്ടികൾ. വിദ്യാഭ്യാസപരിചയം [illegible] മാതാപിതാക്കന്മാർ. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ [illegible] പാഠപദ്ധതി ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യന്മാരുടെ തിരശ്ശീലപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടു ഈ ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാക്കുവാനൊക്കുമോ? അതുകൊണ്ടു

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം സഫലമാകണമെങ്കിൽ മഹാജനങ്ങളുടെ സഹകരണം അത്യാവശ്യമാണ്. ദ്രവ്യശക്തിയും ബലങ്ങളുമില്ലെങ്കിലും ജനസാമാന്യത്തെ കാര്യഗൗരവം തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസകർത്താക്കളുടെ മുഖ്യമായ കടമ. പൊതുജനസമ്മതവും സഹായവും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരണം. ബംഗാളത്തെ വ്യവസായശാഖയിലെ അധികൃതസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു പെൻഷനായി മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രമങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കുക. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും സ്വന്തമായി ചില യന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായക്കാർക്കു പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണലക്ഷണങ്ങളും കാണിച്ചുവരുന്നതായി ഒരു പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇത്ര വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തു പറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറുടെ ഉദ്യമം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകുമെന്നു ഊഹിക്കാം.

രാജ്യത്തെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരായ നമുക്കു ഭരണകാര്യം ഗവർമ്മെണ്ടിൽ സർവ്വകലാശാലകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും വേണ്ട! വേണ്ട! എന്നു വിളിക്കുന്നതു എത്ര കഷ്ടം? ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുന്ന ആളുകളുടെ വാദങ്ങളെ എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതു; മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലാബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പാഠവിഷയങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ ആംഗലഭാഷാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യം പഠിച്ചു വളരെയാളുകൾ കലാശാലാബിരുദങ്ങൾ വാങ്ങി വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ വളരെച്ചുരുക്കംപേർക്കു ആപ്പീസുകളിൽ പതിനഞ്ചുരൂപാ വരെയുള്ള ശമ്പളമുണ്ടെങ്കിൽ കിട്ടിയേക്കാം. പതിനഞ്ചുരൂപാ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും മിക്ക ബി. ഏ. ക്കാരും ലാകാളേജിൽ ചേർന്നു പഠിത്തം വീണ്ടും ആരംഭിക്കും. അവിടെനിന്നും വളരെ ആളുകൾ ആയെട്ടുപത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു ജയിച്ചിറങ്ങി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ട്. ബിരുദധാരികളിൽ നല്ലൊരുഭാഗത്തിനു നാല്പതുവയസ്സു ശമ്പളം ഇരുപത്തഞ്ചുരൂപാ മാസത്തിൽ വരുമോ എന്നു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ 'ഇല്ല' എന്നുതന്നെ മുഖത്തു നോക്കാതെ വിചാരിക്കേണ്ടിവരും. തൊഴിലുകളിൽ മനസ്സിനു ഉന്മേഷമില്ലാതെ ആപ്പീസിൽ അന്നന്നത്തേക്കു ഉറച്ചു പോന്നു കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പതിനഞ്ചുരൂപാകൊണ്ടു കണക്കുകൂട്ടി പാലിക്കാം എന്നിച്ചുവരുന്ന ബിരുദധാരികളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം മാത്യു മുർഫി താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ശ്ലോകം ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

"നിസ്സാരമെന്നുതൊട്ടുകണക്കാക്കിയൊന്നു-
തൊന്നുഭാവിയെ
പുസ്തകത്തിലിട്ടുകെട്ടിപ്പണിയെടുപ്പാനുമുതി-
ട്ടുംതിരിഞ്ഞു,
വത്സരങ്ങളനേകമായാർന്നിലവിളിച്ചിരിക്കാതെ-
യെല്ലാമുപേക്ഷി-
ട്ടുവോരാ പോകാതെയങ്ങനെത്തന്നെ കേരളം ഇതു-
തോന്നുകയില്ല."

ഇതുകൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷു നാടുകളിൽ വ്യവസായികളായ കേരളീയർ പ്രായേണ എത്രയോ കുറവാണ്.

അതാതു ദിക്കുകളിലെ പെരുപ്പക്കാർ അവിടെയും ഇവിടെയും ചെന്നടിക്കുന്ന കാര്യവും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പുരാതനകാലത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളായി കഴിച്ചിട്ടു അങ്ങനെ പറയുമ്പോലെ സ്ഥാനിലെ മറിച്ചുനോക്കാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാതെ മണ്ണിനും പണത്തിനും കൊള്ളരുതാത്തവരായി ജീവിച്ചുവരുന്നവരെപ്പോലെ ഇവർ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മനസ്സുമടിച്ചു നടക്കുന്നതിൽ നിന്നു സമുദായത്തിനു നഷ്ടം വരുന്നതിന്റെ ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു പത്രങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു സത്യംതന്നെ. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല നിമിത്തമുണ്ടായ ഈ ആപത്തു നീക്കാൻ കഴിയുമോ? അതിനെക്കുറിച്ചു ഇനിയും സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചു നാശമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലേ ഭാവം. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ഒരു സർവ്വകലാശാലകൂടി എന്താവശ്യം? അതു ജനങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കയല്ലേ? ഇതാണ് ആക്ഷേപം. ഈ ആക്ഷേപം ഉചിതമാണോ.

കേരളസർവ്വകലാശാലയുടെ വിദ്യാഭ്യാസക്രമം അത്രതന്നെ മെച്ചമായിട്ടുള്ളതല്ല. ജോൺ കമ്പനി ആപ്പീസുകളിലേക്ക് ഗുമസ്തന്മാരെ നിർമ്മിക്കണം എന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി സർവ്വകലാശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആ കാര്യവും കുറെക്കൂടിയും സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ സർവ്വകലാശാലകളിൽ കൂടി പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിലും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാം അത്രത്തോളം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കണം. ദോഷങ്ങളെല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ സർവ്വകലാശാലകളെ മാതൃകയായി സ്വീകരിപ്പാൻ നമ്മുടെ മേധാവികൾ മതിയാകുന്നുണ്ട്. നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു ഫ്രാൻസിലും ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള പട്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാല ഏർപ്പെടുത്തിയ സംഘത്തെ കല്പിച്ചു ഒരു പരീക്ഷകസംഘം ഏർപ്പെടുത്തി ബിരുദങ്ങൾ കൊടുത്തു ഉദ്യോഗത്തിനെന്ന ധാരണയെ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയത് നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലം. ഈ മാതിരിതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാലയും നിർമ്മിച്ചു. ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാലയെ ഇന്ത്യയിൽ പകർത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം സ്വല്പമാത്രം ഫലിച്ചു. ഇപ്പോൾ കുറെ കാലം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർവ്വകലാശാലയുടെ ഫലം മാറിട്ടില്ല. ബിരുദധാരികളും ഗുമസ്തന്മാരും ആപ്പീസുകളിൽ നിറഞ്ഞുകവിയുന്നു. കാര്യക്കാരും മറ്റു നമ്മുടെ മേലധികാരികളും ബി. ഏ. ക്കാരും ബി. എല്ലുകാരുമായിത്തീരുന്നു. ആളുകൾ ഒന്നാം ജഡ്ജിയോളം സമ്പാദിച്ച മഹത്തായ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എന്തിനു ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഹാലിഫാക്സ് ഉദ്യോഗം ഇത്ര സാധാരണമെങ്കിലും ഒരു രൂപാ പ്രമോഷൻ ഇനിയും കിട്ടുമോ എന്ന അറിവായി ഫയലിലും കൊടുത്തു കാത്തിരിക്കുന്നു! പത്തുപതിനാലു വർഷം സർവ്വീസുള്ള കലാശാലക്കാരന്മാർക്ക് ഇതിൽ കൂടുതൽ കിട്ടാൻ എന്താണ് യോഗ്യത? വലിയ ഗുമസ്തന്മാരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതുപോലെ അവരവരുടെ ഭാവിയെ പാവങ്ങളെ അടിച്ചുവിട്ടുന്നതിനും കഴിവുകാണുന്നില്ല. കാരണക്കാരായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരിൽ കുറെ പേരെങ്കിലും ഉദ്യോഗതൃഷ്ണ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലപോലെ ഒരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ അതിലധികം ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുന്നതു തെറ്റാണ്; നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കൂടെക്കൂടെ ഉദിക്കുന്ന സംശയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഈ അടിസ്ഥാനമുള്ളത്. എന്നാൽ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നതി

ന മതിയായ കാരണങ്ങളും ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും വിളിച്ചിട്ട ആവശ്യമില്ല.

സർവ്വകലാശാല ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ശ്രേയസ്കരമായ ഭാവി നഷ്ടമാകുമെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ലെന്ന സംശയമാണ്. ഏതു വിധത്തിലുള്ള സർവ്വകലാശാലയാണ് വേണ്ടതെന്ന മാത്രം ഇനി ആലോചിച്ചാൽ മതി. ഓക്സ്ഫോർഡിലെപ്പോലെയോ കേംബ്രിഡ്ജിലെപ്പോലെയോ വേണ്ടതെന്ന കമ്മിറ്റിക്കാർ ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിലെപ്പോലെ പരീക്ഷകന്മാരെ ഏർപ്പെടുത്തി അവർ മുഖാന്തരം വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുവാൻ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഓക്സ്ഫോർഡ് ഉയർന്ന കലകളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്. പൗരന്മാരെ ജീവിതരംഗങ്ങളിലേക്ക് തയ്യാറാക്കുന്ന അഭ്യാസക്കളരി. ജാതിമതവ്യത്യാസംകൂടാതെ ആചാരങ്ങളില്ലാതെ ഏകാന്ത ലൗകികമായ ഗുണസമ്പത്തുകളെ വളർത്തിപ്പോരുന്നതിനുള്ള ഒഷധശാല. ആദ്ധ്യാത്മികവും ഒന്നാണല്ലൊ. അതിൽ ഓരോരുത്തരും അംഗങ്ങളാണ്. ഓരോരുത്തരും വിവിധങ്ങളായ ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിലും ഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിലും ഭാഗഭാക്കുകളാണ്. ഈ പരമാർത്ഥം വിശദപ്പെടുത്തി സ്വതന്ത്രമായ സമുദായബോധം ഉളവാക്കുന്നതിന ഒരു മാതൃകാരൂപം, ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു കൃതിയാണ് ഓക്സ്ഫോർഡ് കലാശാല. ഇതുപോലെ ഒരു സ്ഥാപനമാണ നമുക്ക് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. കലാശാലകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിലും പാഠങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിലും മറ്റും ഓക്സ്ഫോർഡ് കലാശാലയെത്തന്നെ അനുകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കലാശാലാനിർമ്മാണത്തിൽ ദേശകാലങ്ങളെ അനുസരിച്ചു പല പ്രധാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലെങ്കിൽ വിവിധസ്വഭാവത്തോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ അനേകങ്ങളോളം കലാശാലകൾ ഉത്ഭവിച്ചതെങ്ങനെ? ജെർമനി, ഫ്രാൻസ്, അമേരിക്കാ ഈ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സർവ്വകലാശാലകൾ ഓരോന്നും അതതിന്റെ വിശേഷഗുണം പ്രത്യേകം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു ഈ മുഖപ്രസംഗം ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടാമത്: വേറെ ഒരു തരം ജനങ്ങളെ പിന്തിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ധനശേഷത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. സർവ്വകലാശാലയുണ്ടാകുമ്പോൾ നമുക്ക് ചുമക്കാൻ വയ്യാത്തതായ ഒരു ഭാരം വലിച്ചുവയ്ക്കുകയല്ലെ? എന്ന ശങ്ക ജനസാമാന്യത്തിനുണ്ടാകുന്നതും കുറവല്ല. എത്ര പണം വേണം? ധനവിഷയത്തിൽ നന്നോ വച്ചിട്ടുള്ള സ്വയത്തു സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുവേണ്ടതോളം പണം എവിടെനിന്നുണ്ടാകും? ഈ വഴികളിൽ കൂടിയാണോ മനസ്സു പോകുന്നത്. ഒരുവിധം ഉത്തമരീതിയിൽ സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിന നല്ല സംഖ്യ കൂടിയേ കഴിയൂ. എന്നാൽ നാം തന്നെ ഈ ഭാരം മുഴുവൻ വഹിക്കണമെന്നുണ്ടോ? നമ്മോടുകൂടി യോജിച്ചുചേർന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മലബാർ, കൊച്ചി ഇവരെക്കൂടി ക്ഷണിച്ചാൽ വൈഷമ്യമുണ്ടോ? സാഹിത്യത്തിലും സമുദായനിലയിലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും ഒരുപോലെ ഇരിക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന പൊതുശ്രേയസ്സിനായത്നിക്കയല്ലയോ വേണ്ടത്. പശ്ചിമതീരത്തെ മലയാള സർവ്വകലാശാല ഒന്നുണ്ടായാൽ നമ്മുടെ മോഹം സാധിച്ചില്ലേ? മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേർന്നാൽ ഒരു വലിയ സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതു വലിയ ഭാരമാണോ? അഥവാ ഈ ആശ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നാലും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ ശേഷിക്കൊത്തുള്ളതിനാലാണ് ഒരു സർവ്വകലാശാലയുണ്ടാക്കി നിർമ്മിക്കാനുള്ളതെന്നാണ എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പിന്നീടുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ ദീർഘമായി വിസ്തരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഒരു ചുരുക്കം മാത്രമേ ഇവിടെ എടുക്കുന്നുള്ളൂ. ആരംഭം വേണ്ടെന്നുവച്ചാൽ ആണ്ടിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപായിൽ കവിയാത്ത സർവ്വകലാശാലാഭാരത്തിലേക്ക നീക്കിവയ്ക്കുകയേ വേണ്ടൂ. പ്രത്യേക ഒരു സമുദായത്തെ സർവ്വവിഭവങ്ങളോടുംകൂടി ഉന്നതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനു പബ്ലിക്ക് പണത്തിൽനിന്നു നീക്കിവയ്ക്കുന്നതു അഥവാ ചെലവഴിക്കുന്നതു ദുർവ്യയമാണോ എന്നു ദേശാഭിമാനികളെ നിങ്ങൾതന്നെ തീർച്ചയാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്ന പണത്തിനെ ധൂർത്തടിക്കുന്നതു പൊതുജനങ്ങളോടു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു ഗവർമ്മെന്റിന്റെ ധർമ്മമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിപ്പറയുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു സംഗതികൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പണത്തിന്റെ തുക അനുസരിച്ചു ഒരു ചെറിയ തോതിൽ സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടാക്കിയാൽ മതിയാകുന്നതല്ലെ? പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ അഭിപ്രായം ദുഷ്ടമെന്നു തോന്നാം. ഉണ്ടാകുമ്പോൾ തന്നെ വെടിപ്പെടുത്തലും മൂപ്പത്തിലെ ഇരുപതു വയസ്സത്തിലും ഉള്ള ഒരു ശരീരം ആരംഭിക്കുകകളിൽപോലും വയ്ക്കിട്ടില്ല. സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുകൂടി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകണം എന്നു മോഹിക്കുന്നതും ഉണ്ടാകുന്നതിനായി നിലവിളിക്കുന്നതും തമ്മിൽ അന്തരമില്ല. ഒരു രാത്രിയിൽ അല്ലേ കരുവാന പോയി എങ്കിൽ മാനഹാനി വന്നപോയില്ല. ബോസ്റ്റൻ നഗരത്തിനടുത്തു 'ക്ലാക്ക്' കലാശാല ആരംഭിച്ചതു നൂറിൽ കുറച്ചുകൂടിമാത്രമായിരുന്നു. പറഞ്ഞാൽ അത്ഭുതംതോന്നും. പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വാദ്ധ്യാന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതായ 'വിദ്യാഭ്യാസകല' ഒന്നു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അതു വളരെ ശ്രേയസ്സോടും പുഷ്ടിയോടും കൂടി വിവിധകലാസമ്പന്നമായി വളർന്നുവരുന്നു. ഹാർവാർഡ് സർവ്വകലാശാല തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഏകദേശം നൂറു വിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ആയിരത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികളോടും പ്രൗഢമായ കലകളോടുംകൂടി ഹാർവാർഡ് കലാശാല ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അദ്വിതീയമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തേണമെന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് മാഞ്ചെസ്റ്റർ സർവ്വകലാശാല നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഓക്സ്ഫോർഡ്, കേംബ്രിഡ്ജ് മുതലായ കലാനിധികൾ തന്നെ ഇന്നത്തെ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു സർവ്വകലാശാലയിൽ ലോകത്തിലുള്ള അറിവെല്ലാം സംഭരിച്ചുവയ്ക്കണമെന്നുള്ള മോഹം ആകാശം മുട്ടെ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ മാളിക പണിയണമെന്ന വിചാരിച്ച വിക്രമാദിത്യനുള്ള ബൗദ്ധികന്റെ ശില്പവിക്രമം പോലെ ശിഥിലമായിപ്പോകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ധനസ്ഥിതിക്കൊത്തുള്ള ഒരു കലാശാലയുണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. അല്ലാതെ ആനയോളം വാപൊളിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. സാഹി

ത്യം, നിയമം, വൈദ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, തത്വജ്ഞാനം, വ്യവസായം ഇത്യാദി കലകൾ അടങ്ങിയ ഒരു കലാശാല, നമുക്കുണ്ടാക്കാൻ ത്രാണിയുണ്ട്. അതു ചെറുതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ താഴ്ച്ച എന്നേ മറ്റുള്ളവർ അർത്ഥമാക്കയുള്ളു.

മൂന്നാമതു:—കൃഷി, വ്യവസായം മുതലായവയെ പോഷിപ്പിച്ചു മേല്ക്കുമേൽ ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതായ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സർവ്വകലാശാലാനിർമ്മാണത്തിൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതു അനാവശ്യമല്ലേ? എന്നാണു പൊതുജനാഭിപ്രായമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഒറ്റ സംഗതി സാധിക്കാൻ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയുടെ ആവശ്യം. സാങ്കേതികവിദ്യാലയം ഷഷ്ടിപൂർത്തിസ്മാരകമായി [illegible]ത്തിൽ പണിയാൻ ആരംഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാപനം സർവ്വകലാശാലയുടെ അംഗമായി തീരാതിരിക്കയില്ല. വ്യവസായകല ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ശാസ്ത്രീയമായ സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം നൂതനമായ തൊഴിൽസമ്പ്രദായങ്ങൾ, ശാസ്ത്രപരിശോധനകൾ ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചടങ്ങുകളായി വരുമ്പോൾ മോഹസർവ്വസ്വം സാധിക്കും എന്നുതന്നെ പറയാം.

സർവ്വകലാശാലയുടെ പോഷണത്തിനായി നമുക്കു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സെക്കണ്ടറിപാഠശാലകൾ ഉണ്ട്. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തു തുടർന്നിട്ടുള്ള നയം ഈ പാഠശാലകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം പകർത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കും. അവിടെ കൃഷിശാസ്ത്രം വ്യവസായപാഠങ്ങൾ മുതലായവ ക്രമീകരിച്ചു ഓരോരോ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പാഠശാലകളിലും ആവശ്യമനുസരിച്ചു സാങ്കേതികപാഠങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തി പഠിപ്പിച്ചാൽ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കു പ്രത്യേക സാങ്കേതികപാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായ ഭാരം കുറച്ചുവരും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽനിന്നു സർവ്വകലാശാല അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമായി. ഇനി വികടാഭിപ്രായങ്ങൾ അധികം പുറപ്പെടുവിക്കാതെ ഇരിക്കുവാൻ അപേക്ഷ. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ സകല സമ്പത്തും ഈ ഉദ്യമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോദ്ധ്യത്തോടെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കാര്യം എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ സാധിക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷികൾ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ വശം തുറക്കുന്നതായ ഒരു സംഭവമാണ് സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു കല്ലിടുന്ന സന്ദർഭം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സമുദായമത്സരം മുഴുത്തിരിക്കുന്നു. 'തിരുവിതാംകൂർജാതിക്കാർ' എന്ന അഭിമാനം വളർത്തുവാൻ സർവ്വകലാശാലാജീവിതം കഴിഞ്ഞു പൊതുജനമാകുന്ന കവചം ധരിച്ചു ഇറങ്ങുന്ന ധീമാന്മാരായ യുവാക്കന്മാർക്കല്ലാതെ എങ്ങനെ സാധിക്കും? രാജ്യഭരണം ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തുന്നതിനു ഭരണനിപുണന്മാരെ സർവ്വകലാശാലയിലല്ലാതെ മറ്റെവിടെയാണു ലഭിക്കുന്നതു? ജനപ്രതിനിധിസഭ, മുനിസിപ്പൽസംഘം, കച്ചവടസംഘം മുതലായ ഭരണയന്ത്രങ്ങൾ പുഷ്ടിപിടിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ളവരും സത്യസന്ധന്മാരും ആയ ആളുകൾ ധാരാളം ആവശ്യമുണ്ട്. ഇവരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു സാമർത്ഥ്യം സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു ഉള്ളു എന്ന് റേഡ്ബറിപ്രഭു [illegible]-ൽ ലണ്ടനിൽവച്ചു നടത്തിയ സർവ്വകലാശാലാ കാൺഗ്രസ്സിൽ അഗ്രാസനർ എന്ന നിലയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ൧൮൩൦-ൽ സർവ്വകലാശാല ഇംഗ്ലണ്ടിൽ രണ്ടു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അപ്പോൾ പ്രധാന മന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരുത്തനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമായിരുന്നുവത്രെ. ഇങ്ങനെ പരിഹാസസംസാരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു അധ്യയവർഷത്തെ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഗ്രേസരന്മാരെ ഭരിക്കുന്നതു അന്യന്മാരല്ലേ? ദേശാഭിമാനികളെ, നിങ്ങൾ എന്തിനായിട്ടു ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു? മഹാകഷ്ടം തന്നെ. ഏഴായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനു നാലുതരം സഹ്യാചലത്തിനപ്പുറത്തുനിന്നു ആളെ വരുത്തിയതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു? വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കേളികേട്ട തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തു നീതിന്യായാധിപനായി എല്ലാ കാലവും അന്യനെ ക്ഷണിച്ചു പീഠം നൽകുന്നതു ബിരുദധാരികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടാണോ? നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു ഉത്തമപൌരന്മാരാക്കുന്ന ഭാരം കയ്യേറ്റിരിക്കുന്നതു അന്യന്മാരല്ലേ? മുന്നൂറുലക്ഷം രൂപാ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുവെച്ചിട്ടായിരിക്കാം ഇന്നലെവരെ അയക്കൊട്ടുദ്യോഗസ്ഥനെ മദിരാശിയിൽനിന്നും പിടിപ്പതു വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതു. അന്യ രാജ്യക്കാർ അനുഭവിച്ചിട്ടു ഉച്ഛിഷ്ടംപോലെ ചില അപ്പക്കഷണങ്ങൾ കിട്ടുന്നതു വാങ്ങി അനുഭവിക്കും. ഹാ! എന്തു ക്ഷേമതല്പരർ! എന്തു ദാനശീലർ! എന്നെല്ലാം മുഖസ്തുതിപാടി ജീവിക്കുന്നതു അഭിമാനം നിറവേറ്റിനാകയല്ലേ? ഇതുനാളും നമ്മെ ഭരിച്ചു മദ്രാസ്സർവ്വകലാശാലയിൽ വാർത്ത യന്ത്രങ്ങൾതന്നെ. ഇവർ സ്വസ്ഥബിംബം മിഴുങ്ങുന്ന വീരന്മാർതന്നെ ആയിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു അതുപോലെ വിദ്വാന്മാർ ഇല്ലെന്നു മുഖത്തടിച്ചുവരുന്നതും കാണിക്കുന്നതു കഠിനമല്ലേ? അന്യന്മാർ സ്വകാര്യതല്പരന്മാരല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു ദേശചരിത്രത്തോടു മല്ലിടുകയല്ലേ? [illegible] മഹാന്റെ സാമ്രാജ്യം നശിക്കാൻ കാരണം ഭരണാധികാരികളുടെ ക്രൂരവിക്രിയകളാണെന്നു ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. ഏതു രാജ്യമാണ് അന്യന്മാരുടെ ഭരണം ക്ഷേമകാരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു? ഭരണാധികാരികളായിരിക്കേണ്ടവർ എത്രപേർ ഈ നിമിഷത്തിൽ സമയം ചോദിച്ചു പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി നില്ക്കുന്നുണ്ട്? തന്റേടബുദ്ധി ദ്രവിച്ചുപോകാത്ത ഏതു തിരുവിതാംകൂർകാരന്റെയും മനസ്സ് ഈ അധർമ്മം ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ കത്തിക്കാളുകയില്ലയോ? ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജി പോകുമ്പോൾ മദ്രാസിൽനിന്നു ഏതോ ഒരു ധർമ്മചാരിയെ വരുത്താൻപോകുന്നുവെന്ന കേൾവി വാസ്തവമായി പരിണമിച്ചാൽ—ഇംഗ്ലീഷു തുരുസാവതാരം അഭ്യസിച്ചു സർവ്വകലാശാലയുടെ അനുഗ്രഹീതമായ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ശതമ്പ്യൂജ്ഞബിപി [illegible] സ്വതന്ത്രമായി സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ ഇതാ ആരംഭിക്കുന്നു. എന്നാലും നമുക്കുവേണ്ടി ആലോചിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അന്യന്മാരല്ലേ? ഈ മാനക്ഷയം പുതിയ കലാശാലാജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ സന്താനപരമ്പരകൾ തീർക്കാൻ സംഗതി ആകുന്നെങ്കിൽ സർവ്വകലാശാലയുടെ കൃത്യം ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചു എന്നു പറയാം. മൂപ്പുതമ്പുരാക്കന്മാർ ഞങ്ങളുടെ ഭക്തി [illegible] ഏതു ധാരാളം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശ്രീപത്മനാഭനോടു അനുമതി വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കരുണാനിധിയായ പൊന്നുതമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ ഹിതാനുസരണം രക്ഷിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാവണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.